

98

UCHWAŁA Nr 62 RADY MINISTRÓW

z dnia 16 lutego 1962 r.

w sprawie wytycznych co do wykonywania prawa pierwokupu nieruchomości w miastach i osiedlach.

Na podstawie art. 35 ustawy z dnia 14 lipca 1961 r. o gospodarce terenami w miastach i osiedlach (Dz. U. Nr 32, poz. 159) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Powołane w uchwale artykuły bez bliższego określenia oznaczają artykuły ustawy z dnia 14 lipca 1961 r. o gospodarce terenami w miastach i osiedlach (Dz. U. Nr 32, poz. 159).

§ 2. Prezydium miejskiej rady narodowej, a w miastach nie stanowiących powiatów i w osiedlach prezydium powiatowej rady narodowej po wysłuchaniu opinii prezydium właściwej rady narodowej miasta lub osiedla (art. 30) skorzysta z prawa pierwokupu w razie sprzedaży nieruchomości nie stanowiącej własności Państwa, położonej na terenie określonym w art. 1 ust. 1 pkt 1 ustawy, kierując się wytycznymi niniejszej uchwały. Wytycznymi tymi kierują się również prezydium wojewódzkich rad narodowych przy wykonywaniu zadań wynikających z art. 32 ust. 3.

§ 3. 1. Prezydium właściwej rady narodowej powinno skorzystać z prawa pierwokupu nieruchomości niezbędnych dla realizacji miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego lub wstępnie ustalonych założeń tego planu w okresie bieżącego i następnego planu pięcioletniego, jeżeli nie zachodzą warunki wywłaszczania nieruchomości; w szczególności prezydium powinno skorzystać z prawa pierwokupu nieruchomości, które mogą być przeznaczone jako nieruchomości zamienne:

- 1) dla właścicieli wywłaszczonych nieruchomości, którym przysługuje nieruchomość zamienna,
- 2) dla wieczystych użytkowników, których prawa wieczystego użytkowania wywłaszczono,
- 3) dla właścicieli nieruchomości położonych w obrębie obszaru urbanizacyjnego, za które przysługuje właścicielowi odszkodowanie (art. 23 ust. 3).

2. Prezydium właściwej rady narodowej powinno również korzystać z prawa pierwokupu w innych przypadkach, szczególnie uzasadnionych względami gospodarczymi, zwłaszcza o ile nabycie terenu w innym trybie byłoby utrudnione lub związane z niewspółmiernie wysokimi kosztami.

3. Przepisy ust. 1 i 2 mają również zastosowanie w razie sprzedaży części nieruchomości, a także udziału we własności nieruchomości lub części takiego udziału, o ile część nieruchomości lub udział we własności mogą być wykorzystane dla celów określonych w tych przepisach.

§ 4. 1. Prezydium właściwej rady narodowej (§ 2) nie powinno korzystać z prawa pierwokupu, jeżeli w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego lub we wstęp-

nie ustalonych założeniach tego planu nieruchomość jest przeznaczona na cele uzasadniające wywłaszczenie.

2. Prezydium właściwej rady narodowej nie powinno korzystać z prawa pierwokupu nieruchomości położonej na obszarze, co do którego została powzięta uchwała wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa), zawierająca wniosek o uznanie obszaru za obszar urbanizacyjny, lub uchwała rady narodowej niższego stopnia w sprawie zwrócenia się do wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) o uchwalenie takiego wniosku.

3. Prezydium właściwej rady narodowej nie powinno korzystać również z prawa pierwokupu nieruchomości obejmujących:

- 1) domy jednorodzinne lub lokale w małych domach mieszkalnych,
- 2) budynki przeznaczone na warsztaty rzemieślnicze,
- 3) budynki położone w miejscowościach uzdrowiskowych lub letniskowych — przeznaczone na prowadzenie małych pensjonatów,
- 4) gospodarstwa sadownicze lub ogrodnicze — jeżeli przeznaczenie tych nieruchomości odpowiada planowi zagospodarowania przestrzennego lub wstępnie ustalonym założeniom tego planu. Jeżeli jednak domy i budynki wymienione w pkt 1—3 są położone na działkach o powierzchni przekraczającej powierzchnię normatywną, prezydium właściwej rady narodowej powinno skorzystać z prawa pierwokupu w stosunku do części powierzchni stanowiącej nadwyżkę ponad powierzchnię normatywną, jeżeli nadwyżka ta może być wykorzystana na cele przewidziane w § 3 ust. 1.

4. Nie należy korzystać z prawa pierwokupu, gdy spółdzielcze zrzeczenie budowy domów jednorodzinnych przenosi na poszczególnych członków własność domów wraz z działkami zajętych pod ich budowę.

§ 5. Przepisy §§ 2—4 mają odpowiednie zastosowanie w przypadkach, w których prezydium rady narodowej służy prawo wykupu. Prawa wykupu nie należy jednak stosować w razie darowizny nieruchomości przez cudzoziemca dewizowego na rzecz obywatela polskiego zamieszkałego w kraju.

§ 6. Z prawa pierwokupu nie korzysta się przy sprzedaży nieruchomości, stanowiących własność byłych zakładów ubezpieczeń, przeprowadzanej na podstawie rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 29 czerwca 1959 r. w sprawie zasad i trybu likwidacji zakładów ubezpieczeń, które utraciły prawo do wykonywania działalności ubezpieczeniowej (Dz. U. z 1959 r. Nr 40, poz. 253 i z 1961 r. Nr 30, poz. 148).

§ 7. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

99

UCHWAŁA Nr 70 RADY MINISTRÓW

z dnia 20 lutego 1962 r.

w sprawie dokonywania zmian w szczegółowych 5-letnich planach gospodarczych przedsiębiorstw na lata 1961—1965.

W celu zapewnienia możliwości dostosowywania założeń szczegółowych 5-letnich planów gospodarczych przedsiębiorstw na lata 1961—1965 do aktualnej sytuacji gospodarczej kraju Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Zgodnie z § 1 ust. 4 uchwały nr 128 Rady Ministrów z dnia 30 marca 1961 r. w sprawie opracowania i zatwierdzania przez jednostki planujące szczegółowych pięcioletnich planów gospodarczych na lata 1961—1965 (Monitor

Polski Nr 37, poz. 171) w uzasadnionych przypadkach, związanych z realizacją pięcioletniego planu rozwoju gospodarki narodowej na lata 1961—1965, a wynikających zwłaszcza z przebiegu wykonania rocznych narodowych planów gospodarczych, Rada Ministrów w rocznych narodowych planach gospodarczych opartych na uchwałach Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej w tym zakresie określać będzie odchylenia od ustaleń dla danego roku w planie 5-letnim oraz odchylenia od ustaleń planu 5-letniego, które wymagać będą dokonania zmian tego planu dla okresu planowanego i lat następnych. Odchylenia powyższe określane będą dla poszczególnych działów, gałęzi i dziedzin gospodarki narodowej, jak też dla poszczególnych ministerstw i prezydentów wojewódzkich rad narodowych. W razie gdy z odchyłeń wymagających zmian planu 5-letniego wynikać będą dla przedsiębiorstw zasadnicze zmiany w strukturze i rozmiarach prowadzonej przez nie działalności gospodarczej, 5-letnie plany przedsiębiorstw mogą ulegać zmianom w trakcie realizacji pięcioletniego planu rozwoju gospodarki narodowej na lata 1961—1965 (§ 1 ust. 5 powołanej wyżej uchwały nr 128 Rady Ministrów z dnia 30 marca 1961 r.).

2. Przez zasadnicze zmiany w strukturze i rozmiarach prowadzonej przez przedsiębiorstwa działalności gospodarczej rozumie się ważniejsze zmiany, które mają wpływ na pozostały okres planu 5-letniego, a mianowicie:

- 1) w rozmiarach rzeczowych inwestycji w zakresie przesunięcia w latach oddania do użytku określonych obiektów lub głównych ich części objętych zadaniami inwestycyjnymi bądź też całkowitego skreślenia z planu poszczególnych zadań inwestycyjnych;
- 2) w rozmiarach produkcji i innej podstawowej działalności gospodarczej przedsiębiorstw wynikających ze zmian, o których mowa w pkt 1, oraz zmian w produkcji związanych zwłaszcza z koncentracją, rejonizacją i specjalizacją w procesach technologicznych związanych z rozwojem techniki, w zadaniach rzeczowych w zakresie eksportu kompletnych obiektów, maszyn i urządzeń technicznych oraz innych wyrobów i usług produkowanych i świadczonych na zamówienia central handlu zagranicznego, w zaopatrzeniu materiałowym pochodzącym zarówno z produkcji krajowej, jak i z importu, jak również na skutek istotnych zmian w strukturze popytu i spożycia ludności;
- 3) w rozmiarach prowadzonej przez przedsiębiorstwa działalności gospodarczej spowodowanych wypadkami losowymi (nieurodzaje, klęski żywiołowe itp.).

3. Zmiany wprowadzane w trakcie realizacji pięcioletniego planu rozwoju gospodarki narodowej na lata 1961—1965 w dziedzinach, o których mowa w ust. 2, w rozmiarach i zakresie ograniczonym, nie powodującym zasadniczych zmian w strukturze i rozmiarach prowadzonej przez przedsiębiorstwa działalności gospodarczej, oraz zmiany w poziomie cen, stawek płac oraz taryf przewozowych nie powodują obowiązku zmian szczegółowych 5-letnich planów gospodarczych przedsiębiorstw.

§ 2. 1. W zakresie gospodarki planowanej centralnie zmiany w szczegółowych 5-letnich planach gospodarczych przedsiębiorstw, o których mowa w § 1, mogą być dokonywane bądź na polecenie zjednoczeń i innych jednostek bezpośrednio nadzorujących działalność przedsiębiorstw, bądź z własnej inicjatywy przedsiębiorstw, uzgodnionej z jednostką nadrzędną.

2. W zakresie gospodarki planowanej terenowo zmiany szczegółowych 5-letnich planów gospodarczych dotyczą jednostek nadzorujących działalność przedsiębiorstw terenowych i mogą być dokonywane na polecenie prezydentów wojewódzkich rad narodowych lub z własnej inicjatywy tych jednostek.

3. Jednostki nadrzędne przedsiębiorstw przy podejmowaniu decyzji, o których mowa w ust. 1, zobowiązane są do zapewnienia wykonania zadań planowych wynikających dla nich z pięcioletniego planu rozwoju gospodarki narodowej na lata 1961—1965.

§ 3. Zmiany w szczegółowych 5-letnich planach gospodarczych przedsiębiorstw na lata 1961—1965, o których mowa w § 1, powinny być dokonywane w sposób kompleksowy, obejmujący wszystkie części składowe tych planów, na które dana zmiana ma wpływ.

§ 4. 1. Dla celów koordynacji branżowej ministerstwa zapewnią, aby zmiany w szczegółowych 5-letnich planach gospodarczych przedsiębiorstw zostały uzgodnione ze zjednoczeniami wiodącymi w zakresie oraz w trybie przewidzianych w uchwale nr 195 Rady Ministrów z dnia 9 czerwca 1960 r. o współpracy i koordynacji branżowej (Monitor Polski Nr 56, poz. 268).

2. Projektowane zmiany w szczegółowych 5-letnich planach gospodarczych przedsiębiorstw objętych planowaniem centralnym powinny być konsultowane z prezydentami właściwych powiatowych (miejskich w miastach stanowiących powiaty) rad narodowych.

§ 5. W razie gdy zmiany zadań planowych w 5-letnich szczegółowych planach gospodarczych przedsiębiorstw, określone w § 1, powodują konieczność równoczesnego zwiększenia środków do ich wykonania, środki te mogą ulec zmianom wyłącznie za zgodą jednostek nadrzędnych przedsiębiorstw w trybie przewidzianym w § 9 uchwały nr 128 Rady Ministrów z dnia 30 marca 1961 r. powołanej w § 1 ust. 1.

§ 6. 1. Zmiany w 5-letnich szczegółowych planach gospodarczych przedsiębiorstw na lata 1961—1965 powinny być dokonywane w zasadzie bezpośrednio po uchwaleniu przez Radę Ministrów narodowego planu gospodarczego na dany rok, a skutki tych zmian uwzględnione w pozostałych latach objętych tym planem.

2. Nie należy wprowadzać zmian w 5-letnich szczegółowych planach gospodarczych przedsiębiorstw po dniu 1 stycznia 1965 r.

§ 7. Przepisy dotyczące ministerstw stosuje się odpowiednio do urzędów centralnych, komisji i komitetów sprawujących funkcje naczelnych organów administracji państwowej, a przepisy dotyczące prezydentów wojewódzkich rad narodowych — do prezydentów rad narodowych miast wyłączonych z województw.

§ 8. Wykonanie uchwały porucza się ministrom i przewodniczącym komitetów i komisji sprawujących funkcje naczelnych organów administracji państwowej, kierownikom urzędów centralnych oraz prezydentom wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw).

§ 9. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz